

15 Απριλίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθέσεις Αρ. 960/89, 1001/89).

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους έργο της ΕΔΥ — Η ενέργεια του Δικαστηρίου κατά τη νομολογία — Η ρήτρα της πείρας σε δημόσια θέση κλπ. — Ερμηνεία υπό το φως και του Άρθρου 2 του Ν. 33/67 — Το πόρισμα της *Michael v. Republic*.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Κριτήρια — Η *Μιχαηλίδης και Άλλος v. Δημοκρατίας* — Η προϋπηρεσία ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή για πρώτο διορισμό.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Έκδηλη υπεροχή — Για να επιτύχει αιτητής σε προσφυγή εναντίον διορισμού πρέπει να αποδείξει όχι απλή αλλά έκδηλη υπεροχή — Η έννοιά της από τη νομολογία.

15

Με τις συναφείς προσφυγές οι αιτητές επιδίωξαν την ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Επιστάτη στο Τμήμα Δημοσίων Έργων.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν

στην αρμοδιότητα της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν δίνει σ' αυτά διαφορετική ερμηνεία απ' αυτή που τους έδωσε η ΕΔΥ, εφόσον η ερμηνεία αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή (Βλέπε: *Μιλτιάδους και Άλλων ν. Δημοκρατίας*).

5 Η "πείρα", σύμφωνα με τη σχετική πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, για ν' αποτελεί πλεονέκτημα, εκτός του ότι πρέπει να είναι σχετική με τα καθήκοντα της θέσης, πρέπει να αποκτήθηκε "είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση, είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία".

10 Σύμφωνα με το Άρθρο 2 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Αρ. 33/67), που ίσχυε κατά το χρόνο της επίδικης απόφασης, "δημοσία θέσις" σημαίνει θέση στη Δημόσια Υπηρεσία και "δημοσία υπηρεσία" σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, σημαίνει:

15 "..... πάσαν υπαγομένην εις την Δημοκρατίαν υπηρεσίαν άλλην ή την δικαστικήν υπηρεσίαν της Δημοκρατίας ή υπηρεσίαν εις τας Ενόπλους Δυνάμεις της Δημοκρατίας ή τας Δυνάμεις Ασφαλείας της Δημοκρατίας ή υπηρεσίαν εις την θέσιν του Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας ή του Γενικού Ελεγκτού ή του Γενικού Λογιστού ή των Βοηθών αυτών ή υπηρεσίαν εν οιαδήποτε θέσει ως προς την οποίαν γίνεται διάφορος πρόνοια διά νόμου ή υπηρεσίαν υπό προσώπων των οποίων η αμοιβή υπολογίζεται επί ημερησίας βάσεως." Σχετική είναι και η *Michael v. Republic*.

20 Οι αιτητές ήταν ωρομίσθιοι Επιστάτες κατά τον ουσιώδη χρόνο και όχι έκτακτοι.

25 Η απόφαση της ΕΔΥ, όσον αφορά την ερμηνεία της παραγράφου 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας, ήταν λογικά εφικτή σ' αυτήν και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει. Όσον αφορά το εύρημα της Τμηματικής Επιτροπής, που περιέχεται στην έκθεσή της, ότι ένας υποψήφιος κατείχε το πλεονέκτημα, αυτό δεν έχει καμιά σημασία εφόσον η ΕΔΥ, που είναι το αρμόδιο να διορίζει όργανο, έκαμε τη δική της έρευνα και βρήκε ότι κανένας υποψήφιος δεν το κατέχει.

35 40

2. Αναφορικά προς τους ισχυρισμούς γύρω από τη νομιμότητα των ληφθέντων από την ΕΔΥ στοιχείων κρίσεως, στην

υπόθεση *Μιχαηλίδη και Άλλου ν. Δημοκρατίας* αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι αναμφίβολα η προϋπηρεσία ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή για πρώτο διορισμό.

5

3. Η αιτιολογία για την επιλογή του κάθε ενδιαφερομένου μέρους βρίσκεται στο σώμα της επίδικης πράξης και μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου.

10

4. Αν ο νομοθέτης ήθελε να δώσει στον όρο "προτίμηση" τη σημασία του πλεονεκτήματος θα χρησιμοποιούσε τον όρο "πλεονέκτημα" όπως και σε άλλο σημείο του σχεδίου υπηρεσίας.

15

5. Για να επιτύχει ένας αιτητής σε προσφυγή εναντίον διορισμού, πρέπει να αποδείξει όχι απλή αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνων που επελέγησαν. Οι αιτητές εν προκειμένω απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318·

25

Michael v. Republic (1984) 3 C.L.R. 769·

Μιχαηλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 442·

30

Piperi & Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306·

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041·

Lewis v. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253.

35

Προσφυγές .

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διορίστηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Επιστάτη στο Τμήμα Δημοσίων Έργων αντί των αιτητών.

40

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή στην προσφυγή 960/89.

45

4 Α.Α.Δ. Κωνσταντίνου κ.α. ν. Δημοκρατίας

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στην προσφυγή 1001/89.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

5

Κρ. Παπαλοΐζου, για το ενδιαφερόμενο μέρος, Φ. Λάμπρου.

10

Λ. Καλογήρου για Ξ. Ξενόπουλο, για τα ενδιαφερόμενα μέρη Δ. Γιαννακού, Α. Ιακώβου, Ντ. Στυλιανίδης, Χαρ. Τζιωρτζή, Κ. Τριταίο και Στ. Παπαφυλακτού.

Cur. adv. vult.

15

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

20

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με τις υποθέσεις αυτές προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 27/10/89, με την οποία διορίστηκαν με δοκιμασία στη μόνιμη θέση Επιστάτη, στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

25

30

Τα ενδιαφερόμενα μέρη, των οποίων ο διορισμός προσβάλλεται με τις προσφυγές αυτές είναι: 1) Αριστόδημος Αριστοδήμου, 2) Ντίνος Αχιλλέως, 3) Ανδρέας Βασιλείου, 4) Χριστάκης Βασιλείου, 5) Δημήτριος Γεωργίου, 6) Μιχαήλ Γεωργίου, 7) Δημητράκης Γιαννακού, 8) Δήμος Θεράποντος, 9) Ανδρέας Ιακώβου, 10) Χρίστος Ιωαννίδης, 11) Ανδρέας Καϊλή, 12) Γιαννάκης Κακουλλής, 13) Μιχαήλ Κουρτέλλας, 14) Δημήτρης Κυριάκου, 15) Φίλιππος Λάμπρου, 16) Μάριος Μάτσης, 17) Ανδρέας Μιχαηλίδης, 18) Ανδρέας Παπαζάνθος, 19) Σταύρος Παπαφυλακτού, 20) Πέτρος Πέτρακκας, 21) Χριστοθέα Ιωάννου-Σαββίδη, 22) Αμύλιος Σαββίδης, 23) Κωνσταντίνος Σταύρου, 24) Ντίνος Στυλιανίδης, 25) Σωτήρης Σωτηρίου, 26) Χαράλαμπος Τζιωρτζής, 27) Αγαθοκλής Τιμοθέου, 28) Κυριάκος Τριταίος, 29) Στέλιος Χαραλάμπος, 30) Χαράλαμπος Χαραλάμπος, 31) Ανδρέας Χρίστου και

40

32) Δημήτριος Δημητρίου.

Με την προσφυγή 1001/89 προσβάλλεται ο διορισμός όλων των ενδιαφερομένων μερών εκτός του Δημητράκη Γιαννακού, εναντίον του οποίου αποσύρθηκε η προσφυγή. Με την προσφυγή 960/89 προσβάλλεται ο διορισμός 10 μόνο ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένου του Δημητράκη Γιαννακού (ενδιαφερόμενα μέρη με αριθμούς 7, 9, 11, 15, 17, 19, 23, 24, 26 και 28).

Θα εξετάσω και τις δύο προσφυγές μαζί, γιατί εγείρονται κοινά πραγματικά και νομικά σημεία.

Τα γεγονότα που αφορούν τις υποθέσεις αυτές είναι ως ακολούθως:

Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων, ημερομηνίας 11/7/88, ζητήθηκε η πλήρωση 32 κενών μόνιμων θέσεων Επιστάτη, στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, που είναι θέση πρώτου διορισμού. Οι θέσεις δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 29/7/88 και σ' ανταπόκριση υποβλήθηκαν 216 αιτήσεις, που διαβιβάστηκαν μαζί με τα απαραίτητα έγγραφα, στην αρμόδια Τμηματική Επιτροπή.

Η Τμηματική Επιτροπή υπέβαλε την έκθεσή της στην Ε.Δ.Υ. με επιστολή ημερομηνίας 14/3/89. Όπως φαίνεται από την έκθεση αυτή (Παράρτημα 5 στην ένσταση, οι υποψήφιοι υποβλήθηκαν σε γραπτές εξετάσεις από την Τμηματική Επιτροπή, κατά τις οποίες πέτυχαν 125 υποψήφιοι, που συγκέντρωσαν βαθμολογία 50 μονάδες και πάνω. Οι 125 αυτοί υποψήφιοι συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή για διορισμό. Η Τμηματική Επιτροπή επίσης με την έκθεσή της (σελ. 2), διαπίστωσε ότι μόνο ένας υποψήφιος, ο Παυλίδης Δημήτριος, κατείχε το πλεονέκτημα της πείρας της σχετικής με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία που προνοείται στην παράγραφο 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Ανάμεσα στους συστηθέντες υποψηφίους περιλαμβάνονταν τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η Ε.Δ.Υ., σε συνεδρία της ημερομηνίας 28/3/89, εξέτασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και αποφάσισε να καλέσει τους συστηθέντες υποψηφίους σε προσωπικές συνεντεύξεις. Οι συνεντεύξεις διεξήχθησαν κατά τις συνεδρίες της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνίες 19, 20, 22, 23, 26, 27 και 29/6/89 και 6 και 7/7/89, στην παρουσία του Διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων (ο Διευθυντής). Μετά το πέρας των συνεντεύξεων, σε κάθε μια από τις πιο πάνω αναφερόμενες συνεδρίες της Ε.Δ.Υ., ο Διευθυντής όπως φαίνεται στα πρακτικά, εξέφραζε τις απόψεις του σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές, και η Ε.Δ.Υ., μετά την αποχώρησή του, αξιολογούσε και η ίδια την απόδοσή τους, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή.

15

Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. συνήλθε στις 10/7/89 (Παράρτημα 16 στην ένσταση) και άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή σχετικά με την απόδοση στην εργασία εκείνων από τους υποψηφίους που εργάζονταν ως ωρομίσθιοι στο Τμήμα Δημοσίων Έργων. Έλαβε επίσης υπόψη τις απόψεις του Επάρχου Λάρνακας, που περιέχονταν σε επιστολή του ημερομηνίας 4/2/88, σχετικά με την απόδοση στην εργασία του, του υποψήφιου Χριστού Ιωαννίδη (ενδιαφερόμενο μέρος 10) που εργαζόταν ως ωρομίσθιος στην Επαρχιακή Διοίκηση Λάρνακας. Ακολούθως η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και έκρινε "με βάση την πάγια ερμηνεία που δίδει στη σχετική πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας", ότι κανένας από τους υποψηφίους δεν κατείχε το πλεονέκτημα της παραγράφου 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης. Τέλος, η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν γενικά των άλλων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για διορισμό στην επίδικη θέση.

30

35

Στη συνεδρία της ημερομηνίας 29/8/89, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με επιστολές των αιτητών Νίκου Θωμά και Αντώνη Θεοχάρους, που υπέβαλαν παραστάσεις κατά της μη επιλογής τους και αφού εξέτασε τις παραστάσεις τους, απέρριψε τις αιτιάσεις των αιτητών και επαναβεβαίωσε την προηγούμενη απόφασή της σύμφωνα με την οποία τα 32 ενδιαφερόμενα μέρη επιλέγησαν ως τα πιο κατάλληλα

40

για διορισμό στην επίδικη θέση (Παράρτημα 18 στην ένσταση).

Στη συνεδρία της ημερομηνίας 12/10/89 (Παράρτημα 20 στην ένσταση), η Ε.Δ.Υ. καθόρισε ως ημερομηνία ισχύος του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών την 1/11/89. Οι διορισμοί δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 27/10/89 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Το πρώτο θέμα που εγείρεται αφορά την ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και πιο συγκεκριμένα την ερμηνεία της παραγράφου 3(4), που έχει ως εξής:

"(4) Πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα".

Οι δικηγόροι των αιτητών ισχυρίστηκαν ότι οι αιτητές που ήταν όλοι κατά τον ουσιώδη χρόνο ωρομίσθιοι Επιστάτες, είχαν το πιο πάνω πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας και ότι το εύρημα της Ε.Δ.Υ. ότι κανένας υποψήφιος δεν κατείχε το προσόν αυτό είναι λανθασμένο, όπως επίσης και το εύρημα της Τμηματικής Επιτροπής ότι μόνο ένας υποψήφιος το κατείχε. Είναι επίσης η θέση των αιτητών ότι ο υποψήφιος Παυλίδης Δημήτριος, για τον οποίο η Τμηματική Επιτροπή βρήκε ότι κατείχε το πιο πάνω πλεονέκτημα, ήταν επίσης ωρομίσθιος Επιστάτης, όπως και οι αιτητές.

Όπως έχει καθιερωθεί από τη νομολογία μας, η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας ανήκουν στην αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. και το Δικαστήριο δε δίνει σ' αυτά διαφορετική ερμηνεία απ' αυτή που τους έδωσε η Ε.Δ.Υ., εφόσον η ερμηνεία αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή (Βλέπε: *Μιλτιάδους και Άλλων ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητικές Εφέσεις 789, 791 και 796, στις οποίες η απόφαση δόθηκε στις 30/5/89).

Η "πείρα", σύμφωνα με τη σχετική πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, για ν' αποτελεί πλεονέκτημα, εκτός του ότι πρέπει να είναι σχετική με τα καθήκοντα της

θέσης, πρέπει να αποκτήθηκε "είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση, είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία".

5 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (αρ. 33/67), που ίσχυε κατά το χρόνο της επίδικης απόφασης, "δημοσία θέσις" σημαίνει θέση στη Δημόσια Υπηρεσία και "δημοσία υπηρεσία" σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, σημαίνει:

10

"... πάσαν υπαγομένην εις την Δημοκρατίαν υπηρεσίαν άλλην ή την δικαστικήν υπηρεσίαν της Δημοκρατίας ή υπηρεσίαν εις τας Ενόπλους Δυνάμεις της Δημοκρατίας ή τας Δυνάμεις Ασφαλείας της Δημοκρατίας ή υπηρεσίαν εις την θέσιν του Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας ή του Γενικού Ελεγκτού ή του Γενικού Λογιστού ή των Βοηθών αυτών ή υπηρεσίαν εν οιαδήποτε θέσει ως προς την οποίαν γίνεται διάφορος πρόνοια διά νόμου ή υπηρεσίαν υπό προσώπων των οποίων η αμοιβή υπολογίζεται επί ημερησίας βάσεως."

15

20

Σχετική είναι επίσης και η υπόθεση *Michael v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 769, όπου στις σελίδες 772-773, μετά την αναφορά στους ορισμούς των όρων "δημοσία υπηρεσία" και "υπηρεσία", στον πιο πάνω Νόμο, αναφέρονται τα ακόλουθα:

25

30

35

40

"By virtue of this definition service by persons whose remuneration is calculated on a daily basis is not considered as a public service within the meaning of the said Law. Furthermore "office" is defined as meaning a public office and the combined effect of sections 22 and 32 is that offices, are classified into permanent and temporary and they may be filled either on a permanent basis or on a temporary basis on contract for a limited period or on a month to month basis, as far as permanent offices are concerned and as far as temporary offices are concerned they may be filled either by the secondment of a permanent officer or by the appointment of a person on contract for a limited period or on a month to month basis. Moreover sections 40 and 41 of the Law regulate the ap-

pointments on contract and on a month to month basis. The Law as such leaves no room to consider employment on daily basis as service and to my mind the terms used in a Scheme of Service must be given the meaning which is given to them by the Public Service Law, unless from the context in which they are used in the Scheme of Service a different meaning has to be ascribed to them".

5

Στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. (Παράρτημα 16 στην ένσταση), στη σελίδα 14, αναφέρονται τα ακόλουθα:

10

"Η Επιτροπή, με βάση την πάγια ερμηνεία που δίδει στη σχετική πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, έκρινε ότι ουδείς κατέχει το πλεονέκτημα".

15

Οι αιτητές ήταν ωρομίσθιοι Επιστάτες κατά τον ουσιώδη χρόνο και όχι έκτακτοι.

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ., όσον αφορά την ερμηνεία της παραγράφου 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας, ήταν λογικά εφικτή σ' αυτήν και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει. Όσον αφορά το εύρημα της Τμηματικής Επιτροπής, που περιέχεται στην έκθεσή της, ότι ένας υποψήφιος κατείχε το πλεονέκτημα, αυτό δεν έχει καμιά σημασία εφόσον η Ε.Δ.Υ., που είναι το αρμόδιο να διορίζει όργανο, έκαμε τη δική της έρευνα και βρήκε ότι κανένας υποψήφιος δεν το κατέχει.

20

25

Το επόμενο σημείο αφορά τους ισχυρισμούς του δικηγόρου των αιτητών στην προσφυγή 1001/89, ότι στον κατάλογο των υποψηφίων που στάληκε στην Τμηματική Επιτροπή υπάρχουν λάθη και ότι ως αποτέλεσμα η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα.

30

Συγκεκριμένα, στον κατάλογο αυτό, δίπλα από το όνομα του αιτητή Θεοχάρους, αναγράφεται η λέξη "Εξωτερικός", πράγμα που δεν είναι αληθές, εφόσο ο αιτητής εργάζεται στο Τμήμα για 26 χρόνια.

35

Πράγματι στον κατάλογο αυτό ο αιτητής αναφέρεται ως εξωτερικός. Κατά τη συνεδρία της Ε.Δ.Υ. όμως, ημερομηνίας 10/7/89 (Παράρτημα 16), κατά την οποία

40

λήφθηκε η επίδικη απόφαση, ο Διευθυντής αναφερόμενος στην απόδοση των υποψηφίων που εργάζονταν ως ωρομίσθιοι στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, αναφέρθηκε και στον αιτητή Θεοχάρους. Επομένως, οποιαδήποτε ίσως λανθασμένη εντύπωση υπήρχε εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. για τον αιτητή αυτό, διορθώθηκε σ' εκείνο το στάδιο, προτού η Ε.Δ.Υ. προχωρήσει στη λήψη της επίδικης απόφασης. Επιπλέον, ο αιτητής Θεοχάρους, με επιστολή του ημερομηνίας 20/7/89, με την οποία υπέβαλε παραστάσεις κατά της μη επιλογής του, έθεσε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. το γεγονός της υπηρεσίας του. Η Ε.Δ.Υ., απ' ότι φαίνεται στα πρακτικά της, Παράρτημα 18, εξετάζοντας τις παραστάσεις του αιτητή αυτού, καθώς και του αιτητή Νίκου Θωμά, επανεξέτασε την απόφασή της και την επαναβεβαίωσε. Μ' αυτό φαίνεται καθαρά ότι το γεγονός της υπηρεσίας του αιτητή ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., που επομένως δεν ενήργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα.

20 'Άλλο σημείο που εγείρεται από τον αιτητή στην υπόθεση 960/89, είναι ότι η Ε.Δ.Υ. δε χρησιμοποίησε ομοιόμορφα στοιχεία κρίσεως, παραβιάζοντας έτσι την αρχή της ισότητας και ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη νόμιμα στοιχεία κρίσεως και έλαβε υπόψη άλλα παράνομα.

Ο ισχυρισμός αυτός είναι ανεδαφικός. Απ' ότι φαίνεται από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 10/7/89 (Παράρτημα 16), η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τις αιτήσεις και δικαιολογητικά των υποψηφίων, τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων και των αποτελεσμάτων του γραπτού διαγωνισμού, την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ενώπιόν της, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή, την απόδοση στην εργασία εκείνων από τους υποψηφίους που ήταν ωρομίσθιοι υπάλληλοι στο Τμήμα και το περιεχόμενο του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το γεγονός ότι στα δικαιολογητικά για την επιλογή ορισμένων από τα ενδιαφερόμενα μέρη, που δεν έχουν την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας (ενδιαφερόμενα μέρη 7 και 24 των οποίων το διορισμό προσβάλλει ο αιτητής και 27 και 31 των οποίων όμως ο διορισμός δεν προσβάλλεται από τον αιτητή αυτό), δεν αναφέρεται ειδικά το γεγονός αυτό, δεν

οδηγεί στο συμπέρασμα ότι χρησιμοποιήθηκαν ανομοιόμορφα στοιχεία κρίσεως. Ούτε και το γεγονός ότι σχετικά με το ενδιαφερόμενο μέρος 15, η Ε.Δ.Υ. αναφέρει στο αιτιολογικό της ότι αυτός εκτελεί χρέη Επιστάτη από 2/1/89 (ημερομηνία μεταγενέστερη της ημερομηνίας συνδρομής των προσόντων) οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη παράνομα στοιχεία κρίσης γιατί δεν το έλαβε υπόψη ως προσόν αλλά ως απόδοση στην εργασία του. Το ότι δεν λήφθηκε υπόψη ως προσόν, φαίνεται από το ίδιο Παράρτημα, όπου η Ε.Δ.Υ. βρήκε ότι κανένας από τους υποψηφίους δεν κατείχε το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Εξάλλου, μια διοικητική πράξη πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο λήψης της.

Στην υπόθεση *Μιχαηλίδη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (υπόθεση αρ. 205/89, απόφαση δόθηκε στις 12/2/92), λέχθηκαν τα ακόλουθα:

"Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι ότι η Επιτροπή λανθασμένα έλαβε υπόψη της δήλωση του Διευθυντή του Τμήματος σ' ότι αφορά την επίδοση των υποψηφίων στην εργασία τους ως εκτάκτων υπαλλήλων στο Τμήμα, εφόσον αυτή αφορούσε σε χρόνο μεταγενέστερο του πρώτου ουσιώδους χρόνου συνδρομής των προσόντων, που ήταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων σύμφωνα με τη δημοσίευση.

Δεν συμφωνώ με την πιο πάνω θέση γιατί αυτή είναι αντίθετη με τη νομολογία του Δικαστηρίου όπως καθιερώθηκε από την Ολομέλεια στις υποθέσεις *Avraam v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2321 στη σελ. 2324, και *The Public Service Commission v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591. Το σχετικό απόσπασμα από την τελευταία απόφαση βρίσκεται στις σελ. 1602-1603, όπου αναφέρονται τα πιο κάτω:

"The reference made by the Director to the worth of their services at the P.I.O. should, of course, on no account be treated as decisive for the filling of a first entry post. Equally before the Administration requires equal

treatment of everybody competing for a first entry post. The record of the performance of candidates in temporary government service is merely relevant as a factor bearing on the overall worth of the candidates. For example, if a candidate outside government service emerges, on an objective view of the material bearing on his worth, as better than someone in the service, the service record of the latter will not be allowed to outweigh the preference to which he is entitled to on account of the objective implications of his qualifications in the wider sense."

Αναμφίβολα η προϋπηρεσία ενός υποψηφίου αποτελεί στοιχείο που μπορεί να ληφθεί αντικειμενικά υπόψη κατά την επιλογή για πρώτο διορισμό".

Το επόμενο σημείο αφορά τη σημασία των συνεντεύξεων στη λήψη της επίδικης απόφασης. Είναι η θέση των αιτητών ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις αποτέλεσαν ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως. Κι' αυτός ο ισχυρισμός κρίνεται ανεδαφικός. Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 10/7/89 (Παράρτημα 16) και τα αιτιολογικά για την επιλογή των υποψηφίων, η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις λήφθηκε υπόψη ως ένα από τα στοιχεία κρίσης και όχι ως καθοριστικό. Σημασία δόθηκε εκτός από το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων, στα αποτελέσματα του γραπτού διαγωνισμού, την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας και την απόδοση των υποψηφίων που ήταν ωρομίσθιοι υπάλληλοι στην εργασία τους.

Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. δε διεξήγαγε δική της έρευνα όσον αφορά τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας και ιδιαίτερα την πείρα και αποδεδειγμένη ικανότητα στην εποπτεία εργατικού προσωπικού (παράγραφος 3(2) του Σχεδίου Υπηρεσίας) και την επάρκεια τεχνικών γνώσεων σε έργα οδοποιΐας ή/και κτιριακά έργα ή/και λιμενικά έργα (παράγραφος 3(3) του Σχεδίου Υπηρεσίας).

Όσον αφορά τις τεχνικές γνώσεις, η Ε.Δ.Υ. είχε ενώπιόν της τόσο τα αποτελέσματα του γραπτού

διαγωνισμού όσο και την απόδοση των υποψηφίων που ήταν ωρομίσθιοι υπάλληλοι στο Τμήμα. Το ίδιο ισχύει και για την ικανότητα εποπτείας εργατικού προσωπικού. Οι πλείστοι των ενδιαφερομένων μερών εργάζονταν ήδη ως ωρομίσθιοι Επιστάτες και άλλοι εκτελούσαν χρέη Επιστάτη. Επομένως η αξιολόγηση της απόδοσης στην εργασία τους περιλάμβανε και την ικανότητα εποπτείας εργατικού προσωπικού. Επιπλέον και στις δύο περιπτώσεις η Ε.Δ.Υ., με τη διενέργεια των συνεντεύξεων, είχε την ευκαιρεία να διαπιστώσει τα προσόντα αυτά. 5 10

Άλλος ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη γιατί δεν αναφέρεται σε πιο κριτήριο υπερέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και σε τι υστερούν οι αιτητές. 15

Η αιτιολογία για την επιλογή του κάθε ενδιαφερόμενου μέρους βρίσκεται στο Παράρτημα 16 της ένστασης. Επιπλέον, μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία των φακέλων. Στην υπόθεση *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (όπως πιο πάνω), λέχθηκαν τα ακόλουθα: 20

"Πρέπει όμως να ειπωθεί ότι δεν είναι ανάγκη η Επιτροπή να αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο. Η Επιτροπή σε περιπτώσεις προαγωγής έχει ενώπιον της όλους τους φακέλους και κατάλογο των υποψηφίων που έχουν τα προσόντα. Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συγκρίνει όλους τους υποψήφιους". 25 30

(Βλέπε επίσης *Piperi & Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306, 1311-1312). 35

Σχετικός με το θέμα αυτό είναι και ο ισχυρισμός του αιτητή στην προσφυγή 960/89, ότι η "προτίμηση" της παραγράφου 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, σχετικά με την ακαδημαϊκή μόρφωση ισοδυναμεί με πλεονέκτημα και θα έπρεπε να δοθεί ειδική αιτιολογία γιατί αγνοήθηκε αυτό στην περίπτωση του αιτητή αυτού. 40

5 Δε συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή σχετικά με τη σημασία του όρου "προτίμηση". Αν ο νομοθέτης ήθελε να δώσει σ' αυτό τη σημασία του πλεονεκτήματος θα χρησιμοποιούσε τον όρο αυτό, όπως και στην παράγραφο 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Επομένως, βρίσκω ότι ο ισχυρισμός για ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης της επίδικης απόφασης στην περίπτωση του αιτητή είναι αβάσιμος.

10 Τέλος, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι υπερέχουν των ενδιαφερομένων μερών και έπρεπε να επιλεγούν για διορισμό στην επίδικη θέση.

15 Για να επιτύχει ένας αιτητής σε προσφυγή εναντίον διορισμού, πρέπει να αποδείξει όχι απλή, αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι εκείνων που επιλέγηκαν (Βλέπε **Hadjiloannou v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 1041, 1046, **Rolis Lewis v. Δημοκρατίας**, Αναθεωρητική Έφεση 522, απόφαση δόθηκε στις 30/5/89, όπου αναπτύσσεται και η έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή"). Ο αιτητής Κωνσταντίνου (προσφυγή 960/89), πήρε 64 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, αξιολογήθηκε ως πολύ καλός κατά τη συνέντευξη και αξιολογήθηκε από το Διευθυντή ως πολύ καλός στην εργασία του, ως ωρομίσθιος Επιστάτης. Τα ενδιαφερόμενα μέρη των οποίων προσβάλλει το διορισμό είχαν βαθμολογία 70 και πάνω (εκτός του Δημ. Γιαννακού και Χαρ. Τζιωρτζή), αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί ή εξαιρετοι κατά τις συνεντεύξεις και ως εξαιρετοι στην εργασία τους (πλην των Ανδρ. Καϊλή και Ανδρ. 20 Μιχαηλίδη). Επομένως ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Ε.Δ.Υ., με βάση τα στοιχεία αυτά, να επιλέξει για 25 διορισμό τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη.

35 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Γιαννακού, αυτός πήρε 65 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό (μια μονάδα περισσότερη από τον αιτητή), αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη και ως εξαιρετος στην εργασία του, σ' αντίθεση με τον αιτητή που αξιολογήθηκε ως πολύ καλός τόσο από την Ε.Δ.Υ. όσο 40 και στην εργασία του από το Διευθυντή. Επομένως, και στην περίπτωση αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ. η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Τζιωρτζής πήρε 54 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό (10 λιγότερες από τον αιτητή), αξιολογήθηκε ως πάρα πολύ καλός κατά τη συνέντευξη και ως εξαιρετος στην εργασία του. Η υπεροχή του αιτητή, μόνο όσον αφορά τη βαθμολογία κατά το γραπτό διαγωνισμό, δεν είναι αρκετή να καταδείξει έκδηλη υπεροχή του αιτητή, αφού μάλιστα στην αξιολόγηση κατά τις συνεντεύξεις και την εργασία τους υπερείχε το ενδιαφερόμενο μέρος.

5

10

Το ενδιαφερόμενο μέρος Καϊλή, που αξιολογήθηκε ως πάρα πολύ καλός τόσο στη συνέντευξη όσο και στην εργασία του σ' αντίθεση με τον αιτητή που αξιολογήθηκε ως πολύ καλός και στα δύο) πήρε 76 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό (έναντι 64 του αιτητή). Επομένως και στην περίπτωση αυτή, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ..

15

Το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρ. Μιχαηλίδης, αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη και ως σχεδόν πολύ καλός στην εργασία του (λίγο πιο πάνω από τον αιτητή), πήρε όμως 70 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό. Δεν μπορεί να ειπωθεί ούτε στην περίπτωση αυτή ότι η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ..

20

25

Γενικά ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επομένως η προσφυγή του (960/89) απορρίπτεται.

30

Ο αιτητής Θεοχάρους (προσφυγή 1001/89), πήρε 70 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό και χαρακτηρίστηκε ως πολύ καλός, τόσο κατά τη συνέντευξη, όσο και στην εργασία του.

35

Το ενδιαφερόμενο μέρος Δημ. Δημητρίου, που ήταν εξωτερικός, πήρε την πιο ψηλή βαθμολογία στο γραπτό διαγωνισμό (90) και αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως εξαιρετος κατά τη συνέντευξη.

40

Το ενδιαφερόμενο μέρος Χριστοθέα Σαββίδη-Ιωάννου, που ήταν επίσης εξωτερική, πήρε 73 στο γραπτό διαγωνισμό και έχει ψηλά ακαδημαϊκά προσόντα (είναι

απόφοιτος του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου).

5 Επομένως και στις δύο περιπτώσεις βρίσκω ότι η επιλογή τους ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ. με βάση τα πιο πάνω στοιχεία.

10 Τα ενδιαφερόμενα μέρη Παπαξάνθος, Παπαφυλακτού, Αιμ. Σαββίδης, Μιχ. Γεωργίου, Ντ. Στυλιανίδης και Πέτρακκας, πήραν στο γραπτό διαγωνισμό βαθμολογία 80 και άνω, κρίθηκαν από την Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλοί κατά τις συνεντεύξεις και ως εξαιρετοι στην εργασία τους, πλην του Πέτρακκα που δεν έτυχε αξιολόγησης η εργασία του, γιατί εργάστηκε ως ωρομίσθιος εργάτης στο Υπουργείο Παιδείας και όχι στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, 15 είχε όμως βαθμολογία 85 στο γραπτό διαγωνισμό.

20 Είναι φανερό από τα πιο πάνω, ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν λογικά εφικτή στην περίπτωση αυτών των ενδιαφερομένων μερών και δεν τίθεται θέμα επέμβασης σ' αυτή.

25 Τα ενδιαφερόμενα μέρη Σ. Σωτηρίου, Λάμπρου και Ανδρ. Ιακώβου, πήραν βαθμολογία 76 στο γραπτό διαγωνισμό, χαρακτηρίστηκαν ως πάρα πολύ καλοί κατά τη συνέντευξη και ως εξαιρετοι στην εργασία τους.

30 Το ενδιαφερόμενο μέρος Καϊλή, πήρε 76 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό και ο Δημ. Γεωργίου 77 μονάδες, και χαρακτηρίστηκαν και οι δύο ως πάρα πολύ καλοί τόσο κατά τη συνέντευξη όσο και στην εργασία τους.

35 Το ενδιαφερόμενο μέρος Στ. Χαραλάμπος κρίθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλός κατά τη συνέντευξη, ως πολύ καλός στην εργασία του και πήρε 78 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό.

40 Ο Χρ. Ιωαννίδης πήρε επίσης 78 μονάδες, χαρακτηρίστηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πολύ καλός και ως εξαιρετος στην εργασία του.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη Τριταίος, Θεράποντος, Μάτσης, Κων. Σταύρου και Αριστοδήμου, πήραν από 72-

74 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, χαρακτηρίστηκαν ως πάρα πολύ καλοί από την Ε.Δ.Υ. και ως εξαιρετοι στην εργασία τους.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη Κακουλλής και Δημ. Κυριάκου πήραν 74 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, χαρακτηρίστηκαν ως πάρα πολύ καλοί από την Ε.Δ.Υ. και πολύ καλοί στην εργασία τους.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρ. Μιχαηλίδης πήρε στο γραπτό διαγωνισμό την ίδια βαθμολογία με τον αιτητή (70), αξιολογήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πάρα πολύ καλός, σ' αντίθεση με τον αιτητή που αξιολογήθηκε ως καλός, ως πολύ καλός στην εργασία του, όπως κι' ο αιτητής, υπερέχει δε σε προσόντα (έχει δίπλωμα Πολιτικής Μηχανικής του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου).

Με βάση τα όσο εκτέθηκαν, βρίσκω ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν, σ' όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη Χαρ. Χαραλάμπους και Δημ. Γιαννακού πήραν 67 και 65 μονάδες αντίστοιχα στο γραπτό διαγωνισμό, αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί από την Ε.Δ.Υ. και ως εξαιρετοι στην εργασία τους. Με την εικόνα αυτή δεν μπορεί να λεχθεί ότι υπερέχει ο αιτητής, ή τουλάχιστον δεν υπερέχει έκδηλα. Επομένως, η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ. και σ' αυτή την περίπτωση.

Το ίδιο ισχύει και για τις περιπτώσεις του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρ. Χρίστου που πήρε 67 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό και αξιολογήθηκε ως πάρα πολύ καλός τόσο από την Ε.Δ.Υ. όσο και στην εργασία του και των Χρ. Βασιλείου και Τιμοθέου που πήραν 68 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, αξιολογήθηκαν από την Ε.Δ.Υ. ο μεν πρώτος ως πάρα πολύ καλός, ο δε δεύτερος ως πολύ καλός και στην εργασία τους ο πρώτος ως πολύ καλός και ο δεύτερος εξαιρετος.

Ο Ντ. Αχιλλέως, αν και πήρε 61 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, κρίθηκε από την Ε.Δ.Υ. ως πολύ καλός και

στην εργασία του ως εξαιρετος.

5 Ο Βασιλείου πήρε 58 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό (υστερεί του αιτητή), κρίθηκε όμως ως πάρα πολύ καλός από την Ε.Δ.Υ. και ως εξαιρετος στην εργασία του.

10 Ο Τζιωρτζής, πήρε 54 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, κρίθηκε όμως ως πάρα πολύ καλός από την Ε.Δ.Υ. και εξαιρετος στην εργασία του.

15 Τέλος, ο Κουρτέλλας ο οποίος υστερεί κατά 20 μονάδες του αιτητή στο γραπτό διαγωνισμό (πήρε 50), κρίθηκε επίσης ως πάρα πολύ καλός από την Ε.Δ.Υ. και εξαιρετος στην εργασία του.

20 Στις περιπτώσεις αυτές, ο αιτητής υπερέχει σε βαθμολογία στο γραπτό διαγωνισμό, υστερεί όμως στα άλλα κριτήρια και πρέπει επομένως ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή, πράγμα που απέτυχε να κάνει. Η προσφυγή του επομένως πρέπει ν' απορριφθεί.

25 Όσον αφορά τον αιτητή Θωμά (προσφυγή 1001/89), πήρε 60 μονάδες, αξιολογήθηκε ως πολύ καλός τόσο από την Ε.Δ.Υ. κατά τη συνέντευξη όσο και από το Διευθυντή στην εργασία του και δεν έχει την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας.

30 Τα ενδιαφερόμενα μέρη Δημ. Δημητρίου και Χρ. Σαββίδη- Ιωάννου, που ήταν εξωτερικοί, πήραν πολύ ψηλότερη βαθμολογία από τον αιτητή (90 και 73 αντίστοιχα), κρίθηκαν από την Ε.Δ.Υ. ως εξαιρετοι και έχουν την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας, η δε Σαββίδου-Ιωάννου, είναι απόφοιτος του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου.

35 Όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Παπαξάνθο, Παπαφυλακτού, Αιμ. Σαββίδη, Σωτ. Σωτηρίου, Τριταίο, Μιχ. Γεωργίου, Θεράποντος, Μάτση, Λάμπρου, Κων. Σταύρου, Χαραλάμπους, Αριστοδήμου, Ιακώβου, Ντ. 40 Στυλιανίδη και Δημ. Γιαννακού, έχουν πολύ μεγαλύτερη βαθμολογία από τον αιτητή (από 65-85 μονάδες), αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί κατά τη συνέντευξη

και ως εξαιρέτοι στην εργασία τους και έχουν, οι πλείστοι, και την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Οι Στυλιανίδης και Γιαννακού που δεν έχουν την προτίμηση, έχουν 80 και 65 μονάδες αντίστοιχα στο γραπτό διαγωνισμό και κρίθηκαν ως πάρα πολύ καλοί στη συνέντευξη και εξαιρέτοι στην εργασία τους. 5

Οι Καϊλή και Δ. Γεωργίου πήραν 76 και 77 μονάδες αντίστοιχα στο γραπτό διαγωνισμό, και αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί τόσο στη συνέντευξη όσο και στην εργασία τους. 10

Οι Μιχαηλίδης, Χαραλάμπους, Κακουλλής, Κυριάκου και Χρ. Βασιλείου, πήραν 70, 78, 74 και 68 μονάδες αντίστοιχα στο γραπτό διαγωνισμό, αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί από την Ε.Δ.Υ. και πολύ καλοί στην εργασία τους, έχουν δε και την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας. 15

Ο Πέτρακκας έχει βαθμολογία 85 μονάδες, και κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός από την Ε.Δ.Υ.. Η εργασία του δεν αξιολογήθηκε γιατί δεν εργαζόταν στο Τμήμα. 20

Ο Ιωαννίδης πήρε 78 μονάδες στο γραπτό διαγωνισμό, κρίθηκε ως πολύ καλός από την Ε.Δ.Υ. και εξαιρέτος στην εργασία του. 25

Τα ενδιαφερόμενα μέρη Χρίστου και Τιμοθέου, που δεν έχουν την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας όπως και ο αιτητής, έχουν βαθμολογία 67 και 68 αντίστοιχα, ο πρώτος αξιολογήθηκε ως πάρα πολύ καλός στη συνέντευξη και την εργασία του και ο δεύτερος πολύ καλός στη συνέντευξη και εξαιρέτος στην εργασία του. 30

Ο Αχιλλέως, που πήρε μόνο μια μονάδα περισσότερο του αιτητή στο γραπτό διαγωνισμό, έχει την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας, κρίθηκε ως πολύ καλός στη συνέντευξη και εξαιρέτος στην εργασία του. 35

Στις περιπτώσεις όλων των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών, δεν τίθεται θέμα υπεροχής του αιτητή, σύμφωνα με τα πιο πάνω δεδομένα. 40

5 Τέλος, τα ενδιαφερόμενα μέρη Ανδρ. Βασιλείου, Τζιωρτζής και Κουρτέλλας, που έχουν λιγότερες μονάδες από τον αιτητή στο γραπτό διαγωνισμό (58, 54 και 50 αντίστοιχα), αξιολογήθηκαν ως πάρα πολύ καλοί στις συνεντεύξεις και εξαίρετοι στην εργασία τους, έχουν δε και την προτίμηση του Σχεδίου Υπηρεσίας.

10 Η υπεροχή του αιτητή κατά το γραπτό διαγωνισμό δεν μπορεί κατά τη γνώμη μου από μόνη της να αποτελέσει έκδηλη υπεροχή στις περιπτώσεις αυτές, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων στοιχείων κρίσεως στα οποία υπερέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επομένως η προσφυγή του αιτητή πρέπει ν' απορριφθεί.

15 Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, οι παρούσες προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.